

TLAČOVÁ SPRÁVA K VÝSTAVE

Názov výstavy: **Prechádzky po meste, červené ponožky, žltý bager a iné.**

(Výstava malieb Juraja Tomana)

Kurátor výstavy: Martin Kratochvíl

Termín: **23. 9. – 16. 10. 2016**

Vernisáž: 23.9. 2016 / piatok / o 18.00 hod.

Organizátor: o.z. KONTEXT a galéria KONIAREŇ

Spoluorganizátor: Mesto Trebišov

S finančnou podporou FPU

Juraj Toman (1985) patrí k mladším predstaviteľom súčasnej slovenskej maľby. Je absolventom Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave (ateliér Klaudie Kosziby) a Akadémie umení v Banskej Bystrici, kde v roku 2014 získal titul ArtD. Žije a tvorí v Trenčíne. Momentálne pôsobí ako odborný asistent na Katedre výtvarnej tvorby a výchovy Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, kde vedie ateliér maľby.

Juraj Toman maliarsky zachytáva urbánny priestor bezprostredného okolia v ktorom žije, v ktorom sa nachádza, po ktorom sa prechádza. Toman je pozorovateľ, ktorý skúma vnímanie svojho okolia a podmienky, ktoré vedú k tvorbe obrazu tohto okolia. Vyberá si pre niekoho zarážajúce motívy, a prostredníctvom maliarskeho média ponúka divákovi svoj pohľad. V tomto pohľade môžeme nájsť črty meditatívneho, črty nostalgického, črty ponurého ale aj črty vtipného a hravého.

Na aktuálnej výstave predstavuje početnejší súbor menších diel a niekoľko stredoformátových plátien. Ku komornému výberu malieb prislúcha aj vyratúvaný názov aktuálnej výstavy: Prechádzky po meste, červené ponožky, žltý bager a iné.

Mesto je pre Juraja Tomana neodolateľný fenomén uvažovania a zobrazovania. Toman zachytáva miznúce miesta mesta, zachytáva tône a zátišia mesta na miestach, ktoré môžu byť na prvý pohľad bezútešné (staré opustené budovy, betónové torzá, panelákové vchody). Tlmočí svoju skúsenosť urbánneho chodca a vnímavého pozorovateľa, odkrýva intimitu anonymity mesta. Takáto intimita v anonymite sa dá odkryť aj v motíve nôh, ktorý sa v Tomanových obrazoch opakuje (nohy v červených ponožkách, nohy gigantickej sochy zo sna). Nohy odkazujú na prítomnosť pozorovateľa, rytmickú chôdzu a odtláčanie sa do priestoru, ktorým každý deň chodíme, priestoru, ktorý sa stáva nami. Podobne uvažuje o meste srbský architekt Bogdan Bogdanović, ktorý vo svojej knihe esejí Mesto a démoni, píše o svojom presvedčení a opodstatnenosti myšlienky, že ja som malé mesto a mesto je jedno veľké JA. K tomuto presvedčeniu pridáva otázku. Lebo ak niečím takým nie sme, ak niečím takým nie je mesto, tak potom, čím sme?